642/02

Den 2. oktober 2002 blev i sag nr. 56.329:

xxxxxx xxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxx

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har personforsikring i Danica Pension, påstår selskabet pligtig at yde fuld forsikringsdækning fra den 29/4 1998 at regne.

I selskabets skrivelse af 9/8 2001 til nævnet hedder det bl.a.: "Der har tidligere været bevilget præmiefritagelse og hel udbetaling ved tab af arbejdsevne for tiden 30. april 1984 til 1. januar 1986 for tyktarmsbetændelse, og igen fra 5. april 1987 til 1. maj 1988 for dårlig ryg. Endvidere har forsikrede modtaget 1/2 udbetaling ved tab af arbejdsevne for tiden 1. maj 1988 og til den 1. februar 2001 for ryggener, mave- tarmgener og psykiske påvirkninger. Endelig er forsikrede bevilget præmiefritagelse og hel udbetaling ved tab af arbejdsevne for tiden 1. februar 2001 til 1. august 2011, hvor forsikringen udløber. Den 31. oktober 1989 er forsikrede tilkendt forhøjet almindelig førtidspension af Københavns Amt, der vil tage sagen op til kontrol i 1991. Den 12. juni 1992 har forsikredes pensionssag været til kontrol i Københavns Statsamt, der fortsat vurderer forsikredes arbejdsevne til at være nedsat til halvdelen, hvorfor forsikrede fortsat er berettiget til forhøjet almindelig førtidspension. I januar 1998 anmelder forsikrede, at han har fået et vrid i ryggen den 5. december 1997. Ud fra lægeoplysninger vurderer vi, at arbejdsevnen fortsat kun er nedsat med omkring halvdelen og dermed berettiget til fortsat 1/2 udbetaling. Den 9. juni 1998 anmelder forsikrede, at han har været udsat for en trafikulykke, hvor han har pådraget sig et piskesmæld i ryg og nakke. Vi beder om en speciallægeerklæring og ud fra denne vurderer vi, at arbejdsevnen fortsat er nedsat med mellem

1/2 og 2/3. Dette meddeler vi forsikrede i brev af 12. januar 1999, hvor vi også gør udbetaling af hel ydelse og præmiefritagelse betinget af, at forsikrede tilkendes mindst mellemste førtidspension. Den 29. juni 2001 har Pensionsudvalget i Gladsaxe Kommune haft forsikredes sag til revurdering. Forsikrede bliver herefter tilkendt mellemste førtidspension med virkning fra den I. februar 2001. **Forsikredes klage** Forsikrede klager nu over, at han ikke har modtaget hel udbetaling og præmiefritagelse samt renter tilbage fra 29. april 1998, hvor han mener helbredet er blevet forværret efter en trafikulykke. **Danicas afgørelse** Hertil skal vi oplyse, at vi har gennemgået lægeoplysningerne sammen med vores neurologiske lægekonsulent, overlæge E.B.O., der vurderer, at man ikke automatisk kan antage, at ulykkestilfældet er årsag til forværringen i det intellektuelle funktionsniveau. Det kan ligeså vel være en gradvis fremadskridende proces, der har givet den intellektuelle reduktion, som vi vurderer er baggrunden for, at forsikredes arbejdsevne først nu er nedsat til 1/3 eller mindre af den fulde arbejdsevne. Speciallægeerklæringen af 12. december 1998 fra overlæge J.W.-P., speciallæge i neurologi konkluderer, at arbejdsevnen efter hændelsen den 5. december 1997 er nedsat til halvdelen, men ikke til 1/3, og det skønnes, at arbejdsevnen efter ulykken den 28. april 1998 ikke blivende vil nedsætte arbejdsevnen yderligere. Forsikrede har ikke søgt at udnytte resterhvervsevnen, bortset fra et beskyttet arbejde hos en ejendomsmægler i 1990, som dog ophørte, da ejendomsmægleren måtte lukke. I vores brev af 12. januar 1999 har vi gjort udbetaling af hel ydelse og præmiefritagelse betinget af, at forsikrede blev tilkendt mellemste eller højeste førtidspension. Vi fastholder således, at forsikrede først er berettiget til præmiefritagelse og hel udbetaling ved tab af arbejdsevne fra den I. februar 2001, hvorfra han er tilkendt mellemste førtidspension."

Klageren mener, at hans helbred blev væsentligt forværret efter trafikulykken, og at der derfor skulle være grundlag for at bevilge fuld forsikringsdækning fra skadetidspunktet tillige med forrentning af beløbene.

I sagen er fremlagt diverse speciallægeerklæringer.

Speciallæge i neurologi J.W.-P. har i erklæring af 12/12 1998 bl.a. anført: "Konklusion: 55-årig fraskilt tjenestemandspensioneret postbud, som desuden oppebærer fast ydelse fra privat forsikring, Danica. Modtager endvidere erhvervsevnetabserstatning efter ar-

bejdsskade 1987. Arbejdsskadens følger er efter det overfor mig oplyste imidlertid ikke særlig entydige. Der er ifølge det oplyste allerede på dette tidspunkt veludtalte såkaldte slidgigtiske forandringer i rygsøjlen, også i halsdelen. Selvom undersøgtes oplysninger er upræcise, skønner jeg, at man må antage, at der har været tilbagevendende rygsmerter i hvert fald fra bryst- og lænderyggen og sandsynligvis også fra halsrygsøjlen. Efter et snubleuheld 12/97 var der væsentlig forværring af smerterne og fra denne periode er også beskrevet smerter i interskapularregion og nakke. Forværringen af det samlede smerteklagebillede efter uheld med efter beskrivelsen moderat fysisk påvirkning 280498 er vanskelig at bedømme, men er af undersøgte oplevet som væsentlig, den skønnes at være betinget af langvarigt øget muskelinfiltrationstendens. Der er intet, der tyder på, ar arbejdsevnen efter 051297 har været anderledes end i de foregående år, skønsmæssigt nedsat til halvdelen, men ikke til en trediedel, om end han ikke har søgt at udnytte arbejdsevnen, måske p.gr.a. subjektive problemer med de intellektuelle krav, som måtte stilles. Den aktuelle tilstand skønnes at være en ikke varig tilstand, behandlelig, og dermed ikke at nedsætte arbejdsevnen blivende til under det før 051297 konstaterede."

Speciallæge i neurokirurgi J.R. har i erklæring af 7/10 1999 bl.a. anført: "Resumé og konklusion Det drejer sig om en nu knap 56-årig mand, som i 12 år har fået helbredsbetinget førtidspension (laveste) pga. nakke-, ryg- og lændeproblemer, og som for 1½ år siden var udsat for en påkørselsulykke, hvor han pådrog sig et oplagt whiplashtraume førende til konstant hovedpine, forværring af nakke/skulderågssmerter og en betydelig bevægeindskrænkning i halshvirvelsøjlen, og som dertil har en tarmsygdom (colitis ulcerosae) med 10-20 diarréer dagligt, og efter operation for 14 år siden en vis inkontinens for afføring. Efterhånden er MJ meget mere psykisk belastet, hvilket nok har ført til en tiltagende stammen og besvær med at udtale ord (dysartri). Forholdene efter påkørselsulykken har nok været nogenlunde uændrede til en lettere forværring. Under alle omstændigheder må man konkludere, at samlet er MJ's erhvervsevne i ethvert for ham tilgængeligt erhverv varigt nedsat i ganske betydelig omfang."

Arbejdsskadestyrelsen fremkom den 26/1 2000 med en udtalelse, hvoraf bl.a. fremgår: "Skadens dato ….: 29. april 1998 … Vi vurderer erhvervsevnetabet til mindre end 15 procent, jf. erstatningsansvarslovens § 5. Vi har her lagt vægt på, at skadelidte med

virkning fra oktober 1987 har fået førtidspension og ikke siden har været i arbejde. Der har således ikke været udsigt til, at skadelidte var kommet i arbejde, hvis aktuelle skade ikke var sket."

Speciallæge i psykiatri J.K.C. har i erklæring af 11/4 2000 bl.a. anført: "**Konklusion:** Det drejer sig om en 56 årig fraskilt mand med en upåfaldende barndom og opvækst. Han er kontoruddannet og arbejdede indenfor dette fag til han var 26, herefter ansat ved postvæsenet fra 1969 - 87, blev afskediget p.g.a. sygdom og har siden oppebåret almindelig forhøjet førtidspension. Kl har fået fjernet en del af tarmen p.g.a. colitis ulcerosa og er nu generet af hyppige diarreer og flatulens. Han har haft problemer med ryggen siden forløftningstraume på sit arbejde i 1987, rygsmerterne yderligere forværret efter piskesmældslæsion i 4/98, hvortil kommer hovedpine og periodevis svimmelhed. Kl har i mange år været generet af tiltagende hukommelsesbesvær og koncentrationsproblemer. Han føler at den svigtende hukommelse i forbindelse med de konstante smerter gør ham ganske uegnet til arbejdsmarkedet. Ved samtalen med kl får man indtryk af, at kl. har været normalt begavet, men at der nu er tale om en ikke ubetydelig intellektuel reduktion, han virker noget stemningsflad med et nærmest fatuidt præg og han virker ingenlunde forpint af sin tilstand. Man skal foreslå, at der foretages en psykologisk demenstest af kl til nærmere afklaring af graden af intellektuel reduktion. Afhængig af denne kan der være tale om en større invaliditetsgrad end den, der blev lagt til grund for pensionstilkendegivelsen i 1987."

Neuropsykologisk undersøgelse blev foretaget den 3/10 2000, og af undersøgelsesresultatet fremgår bl.a.: "**Konklusion:** Kl fremtræder som normalt begavet i den bedre ende. Den aktuelle funktionsmåde viser middelsvær forringelse af indlæring og hukommelse uanset materialets art. Opmærksomhed og koncentration er ustabil, bedst ved tal. Tænkningen er for hurtigt konkret og situationsbunden og perseverationer kan bryde igennem. Der ses middelsvære visuokonstruktive forstyrrelser. Tempoet er nogenlunde aldersvarende, men sænket ved visuel skanning og krav om alternering, hvor han fejler. Forstyrrelserne skønnes hovedsagelig at være organisk betinget. Psykiatrisk behandling har ikke ændret ved tilstanden. Der skønnes at være basis for ændring af den alm. forhøjede førtidspension."

Ved skrivelse af 19/2 2002 meddelte kommunen, at klageren fandtes berettiget til mellemste førtidspension fra den 1/8 1998.

Selskabet har herefter bevilget klageren hel udbetaling ved tab af erhvervsevnen og præmiefritagelse fra den 1/8 1998. Beløbet er tillagt renter fra 14 dage efter selskabets modtagelse af den nye pensionsafgørelse.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**§ 5. Præmiefritagelse** Forsikringen giver ret til præmiefritagelse, hvis forsikrede ved sygdom eller ulykkestilfælde mister 2/3 eller mere af den erhvervsevne, der er normal for personer af hans (hendes) alder og uddannelse, eller hvis forsikrede tilkendes statens invalidepension (højeste eller mellemste) i henhold til lov om invalidepension af 15/4 1970, § 3, stk. 2 og 3. Retten gælder for den tid, erhvervsudygtigheden varer ud over 3 måneder. … **Afsnit B: Særlige betingelser for Invaliderente § 1. Invaliderente** Forsikringen giver ret til udbetaling af invaliderente, hvis forsikrede ved sygdom eller ulykkestilfælde mister 2/3 eller mere af den erhvervsevne, der er normal for personer af hans (hendes) alder og uddannelse, eller hvis forsikrede tilkendes statens invalidepension (højeste eller mellemste) i henhold til lov om invalidepension af 15/4 1970, § 3, stk. 2 og 3. Retten gælder for den tid, erhvervsudygtigheden varer ud over 3 måneder. Invaliderente bevilges ikke med tilbagevirkende kraft, medmindre særlige forhold taler derfor. Genvindes erhvervsevnen i en sådan grad, at forudsætningen ikke længere er til stede, ophører udbetalingen af invaliderente."

Nævnet udtaler:

Forsikringen giver ret til forsikringsydelsen, hvis forsikrede mister 2/3 af sin erhvervsevne, eller hvis forsikrede tilkendes offentlig pension. Selskabet har anført, at man i skrivelse af 12/1 1999 til klageren har gjort det til en betingelse for fuld forsikringsydelse, at han tilkendes mellemste eller højeste førtidspension. Dette savner således hjemmel i forsikringsbetingelserne.

Afgørende er herefter, hvornår klageren må antages at have mistet mindst 2/3 af sin erhvervsevne. Efter en gennemgang af sagens akter finder nævnet det imidlertid ikke sandsynliggjort af klageren, at han havde mistet mindst 2/3 af sin erhvervsevne, førend den 1/8 1998. Nævnet finder, at selskabet ikke forud for modtagelsen af kommunens seneste afgørelse har haft grundlag for at udbetale og dermed forrente ydelserne.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen